

Ψυχοπαίδης Κοσμάς

Ο Κοσμάς Ψυχοπαίδης, καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1944, σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας και πήρε το διδακτορικό του δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης, έχοντας ως καθηγητές του τους περίφημους εκπροσώπους της Σχολής της Φρανκφούρτης, τον Αντόρνο, τον Χορκχάιμερ και τον Χάμπερμας. Ο Κοσμάς Ψυχοπαίδης μετείχε ενεργά στην πολιτική ζωή της δεκαετίας του 60 και του 70, ενώ από το 1967 και έπειτα, μετά τις σπουδές του, δίδαξε ως υφηγητής και αργότερα ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Γκέντιγκεν. Στη συνέχεια επέστρεψε στην Ελλάδα ως καθηγητής στο Πάντειο και στη συνέχεια στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας.

Όπως έχει δηλώσει ο ίδιος σε συνέντευξή του στο περιοδικό «Βιβλιοθήκη» της Ελευθεροτυπίας, οι εξελίξεις της δεκαετίας του 60, ελληνικές και διεθνείς, συνέβαλαν αποφασιστικά στη διαμόρφωση της πολιτικής μου ταυτότητας, αλλά και στην αναζήτηση ενός τρόπου σκέψης μιας «φιλοσοφίας θεμελιωμένης στην ιδέα της κριτικής όσων σχέσεων συγκροτούνται υπό όρους εξουσιαστικούς, άδικους και εκμεταλλευτικούς».

Όπως τόνιζε στην ίδια συνέντευξη, στο έργο των θεωρητικών της Σχολής της Φρανκφούρτης «το στοιχείο του ανοιχτού αντιδογματικού μαρξισμού συνδυάζεται με την ιδεαλιστική διαλεκτική, αλλά και με στοιχεία μιας υλιστικής ανθρωπολογίας».

Ο Κοσμάς Ψυχοπαίδης συνέβαλε σημαντικά στην ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας στη χώρα μας στους τομείς της πολιτικής θεωρίας, της πολιτικής φιλοσοφίας και της επιστημολογίας των κοινωνικών επιστημών. Τα τελευταία χρόνια οι μελέτες του αφορούσαν κυρίως τον Χέγκελ και τον Καντ.

Ανάμεσα στα έργα του είναι *Ο Μαξ Βέμπερ και η κατασκευή εννοιών στις κοινωνικές επιστήμες* (Κένταυρος, 1993), *Πολιτική μέσα στις έννοιες* (Νήσος, 1997), *Ο φιλόσοφος, ο πολιτικός και ο τύραννος. Για την πολιτική σκέψη του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη* (Πόλις, 1999), *Κριτική φιλοσοφία και λογική των θεσμών* (Εστία, 2001), *Χέγκελ. Από τα πολιτικά κείμενα στη Φαινομενολογία του Πνεύματος* (Πόλις, 2003).

Η τελευταία δημοσιευμένη παρέμβασή του είναι η εισαγωγή στο έργο του Γιώργου Γρηγορίου *Μαρτίνος Λούθηρος. Για την εγκόσμια εξουσία και μέχρι πού εκτείνεται η υπακοή μας σ αυτήν* (Πόλις, 2004).